

свѣтъ ще благуватъ. Тѣ питиратъ извѣстни стихове отъ писанието и казватъ: Лазаръ се мѫчи на земята затова на небето благуваше. Не, вие не знаете Истината, Лазаръ никога не се е мѫчилъ. Лазаръ бѣше единъ възвишенъ духъ. Той сѣдеше задъ вратата на богатия редъ години, за да види, дали той ще го познае, или не. Лазаръ бѣше едно прѣдметно обучение за богатия. Онзи, който се мѫчи, той е недоволенъ, завижда на хората и казва: като отида на другия свѣтъ, нѣма да завиждамъ. Не, какъвто си тукъ на земята, такъвъ ще бѫдешъ и горѣ на небего. Ти можешъ да кажешъ, че ще бѫдешъ друго нѣщо, но не е така. Ако съберете яйцата на всички птици, па всички змии, па всички животни, ще има ли нѣкакъвъ споръ между тѣхъ? Не, всички яйца сѫ морални, духовни, между тѣхъ има миръ и пълно съгласие. Оставете обаче, всички тия яйца да се излупатъ, ще видите, какво ще стане съ този миръ и съ това съгласие. Оставете, напримѣръ, да се излупатъ яйцата на змията, на всички птици, а именно, на орела, на сокола, на кукумявката и вижте слѣдъ това, какви отношения ще сѫществуватъ между тѣхъ. Защо яйцата живѣятъ въ миръ и съгласие ножду си, а излунените не живѣятъ?

И сега, гледашъ, духовни хора събрани заедно, вмѣсто да живѣятъ въ миръ и съгласие, тѣ казватъ: чудно нѣщо, едно врѣме живѣехме въ миръ и съгласие, и добри хора бѣхме, а сега какво стана помежду ни, че не се разбираме? Сега, слѣдъ като повѣрвахме въ Бога, не живѣемъ въ миръ и съгласие. Казвамъ: едно врѣме вие бѣхте яйца, сега се излупихте и като познахте своето